

Και γέρας μόνον διαρκές ὑπάρχει τῶν θανόντων
Και νόμος προαιώνιος ἐν τῇ ζωῇ τῶν ὄντων.
Ψυχρὸς πρὸς τὰς ἀπατηλὰς τοῦ κόσμου εὐπραγίας
Εἰς πλοῦτου μετριοφρονῶν τὴν πρόσκτησιν μεγάλου
Τὴν ἀρετὴν ἐφόδιον τοῦ πανυστάτου σάλου
Ἐπόθησας, καὶ τὰς θερμὰς τοῦ πλήθους εὐλογίας.
Ὡς εὐεργέτου δὲ κοινοῦ θρηνῶν τὴν στέρησίν σου,
Σὲ συνοδεύει ὁ λαός· καὶ τὴν ἀνάμνησίν σου,
Ἐνόσω τὸ στερέωμα διέπει θεῖος θρόνος,
Ἡ λήθη θέλει σεβασθῆ κ' ὁ πανδαμάτωρ χρόνος.
Εὐγνωμοσύνης δύναμις! Τὸν ἀναρθρόν σου στόνον
Βιάσασα νὰ ἐκχυθῆ τοῦ κρούου λογισμοῦ μου,
Δικαίωσον τὸν εὐσεβῆ, τὸν ψυχικόν μου πόνον,
Καὶ θρήνησον περιπαθῶς ἐπὶ τοῦ χωρισμοῦ μου . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ.

Παρ' Ἀλεξάνδρου Δεσποτοπούλου αὐτοσχέδιον ἐπική-
δειον προσφώνημα εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ μακαρίτου Σω-
τηρίου Παναγιωτοπούλου.

Ἐν Αἰγίῳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1862.

« Γρηγορεῖτε γοῦν, ὅτι οὐκ οἶδατε οὐδὲ τὴν ὥραν,
» οὐδὲ τὴν στιγμὴν, ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
» ἔρχεται. »

Ματθαῖος ὁ Εὐαγγ. Κεφ. ΚΕ'. §. 1.

- Κατόπιν ἀναριθμητῶν ἄλλων προστίθεται, ἀδελφσί
μου, καὶ τοῦτο τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν μαρτύριον
τοῦ εἰρημένου δόγματος τῆς θείας διδασκαλίας· ἐν μιᾷ
μόλις νυκτὶ ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης καὶ φίλος καὶ συγ-
γενῆς συνηλλάχθη μετ' ὁν μεγάλον θεριστὴν, τὸν Ἄγ-
γελον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον μετὰ σμικρὰν προ-
θεσμίαν, ἐν ἣ ἐξεπλήρωσε τὸ χριστιανικὸν καθῆκον
παρέδωκε τὸ πνεῦμα· καὶ ὡς ἐὰν προέγνω τὸν ἀποχω-
ρισμόν του ἀφ' ἡμῶν δὲν μᾶς ἄφινε ν' ἀποσυρθῶμεν ἐκ

